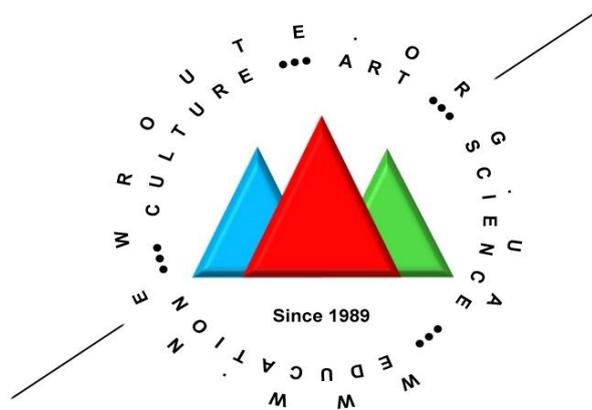

ISSN 2786-6777 (online)

DOI: 10.61718/nsn

НОТАТКИ СУЧАСНОЇ НАУКИ

Мультидисциплінарний науковий часопис

Електронне видання

2024 • № 20

Освіта	Автоматизація та приладобудування
Культура і мистецтво	Хімічна та біоінженерія
Гуманітарні науки	Електроніка та телекомунікації
Богослов'я	Виробництво та технології
Соціальні та поведінкові науки	Архітектура та будівництво
Журналістика	Аграрні науки та продовольство
Управління та адміністрування	Ветеринарна медицина
Право	Охорона здоров'я
Біологія	Соціальна робота
Природничі науки	Сфера обслуговування
Математика та статистика	Воєнні науки
Інформаційні технології	Національна безпека
Механічна інженерія	Цивільна безпека
Електрична інженерія	Транспорт

НОТАТКИ СУЧАСНОЇ НАУКИ

МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНИЙ НАУКОВИЙ ЧАСОПИС

- Засновано 2022 року. Часопис є електронним мультидисциплінарним науковим виданням. Міжнародний стандартний номер періодичного видання ISSN 2786-6777 (online). Свідчення про внесення суб'єкта видавничої справи до державного реєстру видавців, виготовлювачів і розповсюджувачів видавничої продукції ДК № 8013 від 22.11.2023 (Свідчення ДК № 6392 від 07.09.2018 замінено при перереєстрації). Зареєстровано у глобальному реєстрі видавців Global Register of Publishers. Ідентифікатор видавця 7886. Видання отримує власний DOI. Видавництво зареєстровано у Crossref із власним префіксом 10.61718.
- Контент розміщується в базі даних інформаційного ресурсу «Наукова періодика України», в пошуковій системі наукових публікацій «Google Scholar», в репозитарії на сайті засновника. Індується за показниками h-індекс (Google Scholar), i10-індекс (Google Scholar). Включено до каталогу наукових ресурсів відкритого доступу ROAD, до академічної бази даних ResearchBid, до бази наукових публікацій Google Scholar, до каталогу наукової періодики України з питань освіти, педагогічної, психологічної та соціальних наук Державної науково-педагогічної бібліотеки України імені В. О. Сухомлинського Національної академії педагогічних наук України, до реєстру наукових видань України державної наукової установи України «Український інститут науково-технічної експертизи та інформації».
- Публікація у часописі є науковою працею, яка опублікована у вітчизняному електронному науковому періодичному виданні та підтверджує апробацію наукових досліджень автора. У часописі можуть бути розміщені наукові повідомлення про розробки та праці, в т. ч. інформація про підготовку дисертаційних досліджень та творчих мистецьких проєктів тощо. Часопис не входить до переліку фахових видань України. Часопис є мультидисциплінарним науковим виданням.
- Засновник та видавець: Соціально-гуманітарна науково-творча майстерня «Новий курс» (рік заснування – 1989).
- E-mail: notesmodsc@gmail.com, info@newroute.org.ua. Сайт: <http://www.newroute.org.ua>
- У часописі розміщуються наукові публікації за повним переліком галузей знань. Автори несуть відповідальність за зміст (авторство та самостійність досліджень), точність та достовірність викладеного матеріалу. Редакція може не поділяти точку зору авторів.
- Наукові публікації оприлюднюються в рамках проведення науково-практичної конференції «Актуальні питання сучасної науки: історія, теорія, практика», 17-19 грудня 2024 р., м. Харків, Україна. Розміщення публікації автора у часописі є підтвердженням участі автора у конференції.
- За результатами проведення конференції автори отримують електронний сертифікат (30 годин – 1 ECTS credits).
- Сертифікати оприлюднюються за адресою www.newroute.org.ua (згідно Порядку підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 серпня 2019 р. № 800).

Редакційна колегія:

Кучин Сергій Павлович, головний редактор, доктор екон. наук, проф., СГ НТМ «Новий курс», Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського.

Акіншина Ірина Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент, Луганський національний університет імені Тараса Шевченка.

Березовська-Чміль Олена Борисівна, кандидат політичних наук, доцент, Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника.

Внукова Ольга Миколаївна, кандидат педагогічних наук, доцент, Київський національний університет технологій та дизайну.

Гетьман Ірина Анатоліївна, кандидат технічних наук, доцент, Донбаська державна машинобудівна академія.

Гришко Світлана Вікторівна, кандидат географічних наук, доцент, Мелітопольський державний педагогічний університет імені Богдана Хмельницького.

Доброєр Наталія Вікторівна, кандидат культурології, доцент, Національний університет «Одеська політехніка».

Дубовик Наталія Анатоліївна, кандидат політичних наук, доцент, Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій.

Єрошенко Олена Віталіївна, кандидат мистецтвознавства, доцент, Мукачівський державний університет.

Калініна Ольга Сергіївна, кандидат культурології, Харківська гуманітарно-педагогічна академія.

Карпинський Борис Андрійович, доктор економічних наук, професор, Львівський національний університет імені Івана Франка.

Кислюк Любов Вікторівна, кандидат наук із соц. ком., доцент, Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «Харківський авіаційний інститут».

Кожедуб Олена Василівна, кандидат соціологічних наук, доцент, Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

Коробчук Людмила Іванівна, кандидат педагогічних наук, доцент, Луцький національний технічний університет.

Кучин Павло Захарович, заслужений артист України, Харківська державна академія культури.

Кучина Тетяна Ігорівна, відповідальний секретар, магістр з маркетингу, СГ НТМ «Новий курс».

Мкртчян Оксана Альбертівна, доктор педагогічних наук, доцент, Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди.

Пашкова Надія Ігорівна, кандидат філологічних наук, доцент, Київський національний лінгвістичний університет.

Підлісна Ольга Вікторівна, кандидат мистецтвознавства, доцент, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова.

П'ятакова Галина Павлівна, доктор педагогічних наук, доцент, Львівський національний університет імені Івана Франка.

Рассомахіна Ольга Андріївна, кандидат юридичних наук, Європейський університет.

Сафонова Наталія Анатоліївна, кандидат філологічних наук, доцент, Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара.

Стефанишин Олена Василівна, кандидат історичних наук, доцент, Західноукраїнський національний університет.

Сторож Олена Василівна, кандидат психологічних наук, доцент, Рівненський державний гуманітарний університет.

Тарасюк Лариса Сергіївна, доктор філософських наук, професор, Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського.

Тополевський Віктор Юрійович, кандидат педагогічних наук, доцент, Харківська державна академія культури.

Федоренко Микола Олександрович, кандидат філософських наук, доцент, Національна музична академія імені П. І. Чайковського.

Харченко Артем Вікторович, кандидат історичних наук, доцент, Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського.

Хожило Ірина Іванівна, доктор наук з державного управління, кандидат медичних наук, професор, Національний технічний університет «Дніпровська політехніка».

Ціватий Вячеслав Григорович, кандидат історичних наук, доцент, заслужений працівник освіти України, Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

Шевчук Інна Володимирівна, доктор наук з державного управління, доцент, Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова.

Шептуха Олена Михайлівна, кандидат економічних наук, доцент, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова.

Штулер Ірина Юріївна, доктор економічних наук, професор, Національна академія управління.

Нотатки сучасної науки: електронний мультидисциплінарний науковий часопис. – № 20. – Харків: СГ НТМ «Новий курс», 2024. – 91 с.

УДК 001 • Н85 • ISSN 2786-6777 (online) • DOI: 10.61718/nsn • <http://www.newroute.org.ua>

Опубліковано на основі ліцензії Creative Commons Attribution License.

© СГ НТМ «Новий курс», 2024

© Автори, 2024

<i>Лучкевич Михайло Михайлович</i> ВПРОВАДЖЕННЯ DEVOPS У ВИЩУ ОСВІТУ: ВИКЛИКИ, МОЖЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ	... 44
<i>Щербаківа Наталія Володимирівна</i> ChatGPT – ІННОВАЦІЙНИЙ ПОМІЧНИК УЧИТЕЛЯ	... 45
<i>Попсуй В'ячеслав Васильович, Корж Ольга Василівна, Опара Віктор Олексійович</i> ОПТИМІЗАЦІЯ ПОЧАТКОВОГО ВИРОЩУВАННЯ РЕМОНТНИХ ТЕЛИЧОК МОЛОЧНИХ ПОРІД	... 47
<i>Чухрай Світлана Миколаївна, Шамало Світлана Миколаївна</i> ВПЛИВ КОМБІНОВАНОЇ МЕДИКАМЕНТОЗНОЇ ТЕРАПІЇ НА СЕРЦЕВО-СУДИННУ СИСТЕМУ ПРИ АРТЕРІАЛЬНІЙ ГІПЕРТЕНЗІЇ (В ЕКСПЕРИМЕНТІ)	... 48
<i>Куковська Ірина Любомирівна, Стефанчук Василь Іванович</i> РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У СИСТЕМІ ОСВІТИ	... 49
<i>Шапочка К. А., Захарова Л. А.</i> ІНКЛЮЗИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ ДІТЕЙ	... 50
<i>Валько Віталій Віталійович, Сахно Сергій Володимирович</i> ПНЕВМАТИЧНИЙ ОЧИЩУВАЧ ЗЕРНА АГРОКУЛЬТУР	... 51
<i>Руднева Світлана Миколаївна</i> ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПРОСТОРУ	... 53
<i>Саєнко Юліана Олександрівна</i> ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ДОПОМОГИ ОСОБАМ У СТАНІ ХРОНІЧНОГО СТРЕСУ	... 54
<i>Данилюк Вікторія Олександрівна</i> РОЛЬ СПРОЩЕНОЇ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ У РОЗВИТКУ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА	... 56
<i>Гордійчук Вікторія Віталіївна</i> ЧЕРНЕЧЕ СЛУЖІННЯ В ЧАСИ ВИПРОБУВАНЬ: З ІСТОРІЇ КОРЕЦЬКОГО СВЯТО-ТРОЇЦЬКОГО ЖІНОЧОГО МОНАСТІРЯ	... 58
<i>Шморзун Світлана Сергіївна</i> КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК ОДИН ІЗ ЕЛЕМЕНТІВ ОСОБИСТІСНОГО ЗРОСТАННЯ СТУДЕНТІВ	... 59
<i>Нагорний Павло Володимирович</i> СТАВЛЕННЯ ДО ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ ЯК СТРУКТУРНИЙ КОМПОНЕНТ ЦІНІСНО-СМИСЛОВОЇ СФЕРИ ОСОБИСТОСТІ	... 60
<i>Ніколенко Ірина Олександрівна</i> SWOT-АНАЛІЗ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ ТЕХНІЧНИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	... 62
<i>Чмут Анна Володимирівна, Чмут Олександр Олексійович</i> КРЕАТИВНА ЕКОНОМІКА ЯК СКЛАДОВА СТРАТЕГІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЄС	... 63
<i>Худо Володимир Володимирович</i> ЕКОЛОГІЧНІ ІННОВАЦІЇ В РЕСТОРАННОМУ ГОСПОДАРСТВІ	... 64
<i>Сисоєнко Надія Василівна</i> ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН ТА ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ УЧНІВ СЕРЕДНЬОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З РІЗНИМ СТАНОМ ЗДОРОВ'Я В ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ ПРИ ПІДВИЩЕНИХ ОБСЯГАХ НАВЧАЛЬНОГО НАВАНТАЖЕННЯ	... 66
<i>Палько Віктор Іванович</i> МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ	... 67
<i>Бучка Андрій Володимирович</i> ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДХОДІВ ДО КЛАСИФІКАЦІЇ ВІДХОДІВ ЕЛЕКТРИЧНОГО ТА ЕЛЕКТРОННОГО ОБЛАДНАННЯ	... 70

Аналіз вивчення захворюваності школярів традиційних і інноваційних шкіл дозволили встановити, що в учнів інноваційних закладів рівень загальної захворюваності достовірно вищий ніж в учнів традиційних шкіл (відповідно 177,53 та 146,44 випадки на 100 дітей). Достовірно вище в інноваційних закладах показники захворюваності хворобами ендокринної системи ($t=5,1$), хворобами кістково-м'язової системи ($t=11,2$), хворобами ока та його придаткового апарату ($t=2,6$).

Порівнюючи захворюваність молодших школярів, встановлено, що в інноваційних школах достовірно вищий, ніж в традиційних закладах, рівень розповсюдженості загальної захворюваності ($t=3,8$), показники захворюваності хворобами органів дихання ($t=2,1$), хворобами ендокринної системи ($t=2,3$), хворобами органів травлення ($t=2,8$), хворобами кістково-м'язової системи ($t=5,2$).

Також дослідженнями було встановлено, що головною відзнакою організації навчально-виховного процесу в загальноосвітніх навчальних закладах нового типу, що підтверджує наші попередні дослідження є те, що обсяги навчального навантаження в усіх класах інноваційних загальноосвітніх закладах перевищують обсяги навчального навантаження на 22,50% - 25,24% в порівнянні з загальноосвітніми школами традиційної організації навчання при одночасному збільшенні рівня його складності.

Нами виявлені відмінності в характері динаміки розумової працездатності та функціонального стану серцево-судинної системи в групі дітей, котрі мали хронічні захворювання, знижений рівень резистентності, порушення фізичного розвитку та інші функціональні відхилення у порівнянні з групою здорових дітей.

Результати досліджень доводять, що у дітей з хронічними захворюваннями, які при цьому мають інші відхилення в стані здоров'я (хворіють більше 3 разів на рік на гострі або загострення хронічних хвороб та мають різні морфофункціональні відхилення), достовірно частіше зустрічаються випадки значної та вираженої втоми у порівнянні із здоровими дітьми ($p<0,05$) під впливом збільшеного навчального навантаження притаманного для закладів нового типу.

Так, якщо у здорових дітей інтегральний показник рівня розумової працездатності колективу у вівторок складає 1,76, а в п'ятницю - 1,68, то у хворих він набагато нижчий – у вівторок 1,17, а в п'ятницю падає нижче критичного рівня (нагадаємо, що критичний рівень $K<1$), і складає 0,94, тому слабкою ланкою всього колективу постають саме хворі діти.

Аналіз результатів функціональних реакцій серцево-судинної системи наприкінці навчального дня також вказує на те, що в групі дітей з хронічними захворюваннями та іншими порушеннями стану здоров'я питома вага реакції сприятливого типу була достовірно нижчою у порівнянні з групою здорових дітей, а питома вага несприятливих реакцій була достовірно вищою і досягала 65,36% у порівнянні з 32,46% ($p<0,01$).

Висновок. Таким чином, в учнів середнього шкільного віку, які мають хронічні захворювання поєднанні із зниженням резистентності організму, спостерігаються достовірно вищі у порівнянні із групою здорових дітей питома вага випадків значної та вираженої втоми, несприятлива динаміка розумової працездатності протягом навчального тижня та висока питома вага низьких показників функціонального стану серцево-судинної системи. Це вказує на незадовільний характер адаптації дітей даної групи до навчального навантаження та високої «функціональної ціни» навчання в умовах підвищеної складності та обсягів навчального навантаження при поглибленому вивченні предметів певного профілю.

УДК 314.15

Палько Віктор Іванович

Кандидат юридичних наук, доцент

ORCID: 0000-0003-0478-8993

Національний університет «Одеська морська академія»

МІГРАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ

В умовах глобальної інтенсифікації міграційних процесів, активної участі населення України в таких процесах зростає необхідність ефективного державного регулювання в зазначеній сфері, яке є передумовою використання позитивного потенціалу міграції з метою розвитку, мінімізації її негативних наслідків, забезпечення прав і свобод мігрантів та усього населення.

Відповідно до ч. 2 ст. 2 Конституції України права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави [1].

Отже, забезпечення гідного життя, безпеки та поваги до людської гідності для кожного українця залишається пріоритетом в умовах правового режиму воєнного стану. У цих надзвичайно складних умовах українська держава докладає всіх зусиль для захисту прав і свобод своїх громадян як на підконтрольній, так і на тимчасово окупованих територіях.

Державна міграційна політика – це вплив держави на міграційні процеси шляхом їх урегулювання.

Міграційна політика є однією з ключових складових державної політики, яка має величезний вплив на економічний, політичний, соціальний та культурний розвиток суспільства. Вона є необхідною як для мінімізації ризиків, пов'язаних з міграційними процесами, так і для максимального використання значного позитивного потенціалу міграції в інтересах національного розвитку. Враховуючи масштабні виклики, спричинені військовою агресією російської федерації проти України, питання вдосконалення державного регулювання міграційних процесів набуває особливої гостроти та пріоритетності.

Державна міграційна політика – це сукупність заходів, які здійснюються державою з метою регулювання міграційних процесів, створення умов для реалізації інтелектуального і трудового потенціалу мігрантів, побудови демографічного правового суспільства, забезпечення належного соціально-економічного та демографічного розвитку, дотримання принципів захисту національних інтересів, безпеки і територіальної цілісності України.

Особливої актуальності набуває міграційна безпека як складова національної безпеки в умовах воєнної агресії росії проти України.

Відповідно до п. 9 ч.1 ст.1 «Про національну безпеку України» під національною безпекою розуміється захищеність захищеність державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз [2].

З метою створення належних умов для реалізації державної політики у сфері міграції, Указом Президента України від 30 травня 2011 року № 622/2011 схвалена Концепція державної міграційної політики (далі – Концепція) [3].

Вказана Концепція визначає напрями, стратегічні завдання державної міграційної політики України, принципи і пріоритети діяльності державних органів у сфері міграції, напрями вдосконалення її законодавчого та інституціонального забезпечення, а також механізми реалізації цієї Концепції.

Необхідно зазначити, що Концепція ґрунтується на засадах:

- 1) забезпечення ефективного державного управління міграційними процесами;
- 2) створення умов для сталого демографічного та соціально-економічного розвитку держави;
- 3) підвищення рівня національної безпеки шляхом запобігання виникненню неконтрольованих міграційних процесів та ліквідації їх наслідків;
- 4) узгодження національного законодавства у сфері міграції з міжнародними стандартами;
- 5) посилення соціального і правового захисту громадян України, які перебувають або працюють за кордоном;
- 6) створення умов для безперешкодної реалізації прав, свобод, законних інтересів мігрантів і виконання ними передбачених законодавством обов'язків;
- 7) забезпечення повноти використання інтелектуального та трудового потенціалу таких осіб;
- 8) додержання принципів захисту інтересів України.

Стратегічними напрямками реалізації державної міграційної політики є удосконалення законодавства щодо внутрішньої і зовнішньої трудової міграції громадян України, в'їзду іноземців та осіб без громадянства в Україну, виїзду їх з України і транзитного проїзду через її територію.

Питання державної міграційної політики в умовах правового режиму воєнного стану регулюються оновленою Стратегією державної міграційної політики України на період до 2025 року, затвердженої із змінами розпорядженням Кабінету Міністрів України № 43-р від 19.01.2024 р.(далі – Стратегія) [4].

Метою Стратегії є спрямування зусиль держави і суспільства на формування та реалізацію державної міграційної політики, яка б позитивно впливала на консолідацію української нації та безпеку держави, прискорювала соціально-економічний розвиток, сприяла уповільненню темпів депопуляції, стабілізації кількісного та якісного складу населення, задоволенню потреб економіки в робочій силі, відповідадала міжнародним стандартам і міжнародним зобов'язанням України.

Крім того, Стратегія спрямована на привернення уваги до міграційних проблем, згуртування суспільства з метою їх розв'язання, забезпечення взаємозв'язку міграційної політики з іншими сферами діяльності держави, перехід від політики реагування на внутрішні та зовнішні виклики у сфері міграції до політики прогнозування та попередження; враховує необхідність правового врегулювання і практичного вирішення проблемних питань, зумовлених та загострених широкомасштабною військовою агресією, розпочатою 24 лютого 2022 р. Російською Федерацією проти України.

Актуальними для нашої держави є питання у сфері запобігання нелегальній міграції.

На нашу думку, візовий режим є одним із заходів контролю і спрямований на сприяння законній міграції та протидії нелегальній міграції, забезпечення державної безпеки та громадського порядку.

Нелегальна міграція – це переміщення людей з порушенням правових норм країн їхнього походження, транзиту чи призначення.

В міжнародних документах та нормативно-правових актах вживається також термін незаконна(нелегальна) міграція – це ситуація, коли мігранти нелегально перетинають кордони своєї держави, країни, через яку вони завжди проходять транзитом, та країни, до якої вони їдуть, або порушують законне перебування у країні, до якої вони легально прибули.

Відповідно до п.14 частини1 статі 1 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» нелегальний мігрант – це іноземець або особа без громадянства, які перетнули державний кордон поза пунктами пропуску або в пунктах пропуску, але з уникненням прикордонного контролю і невідкладно не звернулися із заявою про надання статусу біженця чи отримання притулку в Україні, а також іноземець або особа без громадянства, які законно прибули в Україну, але після закінчення визначеного їм терміну перебування втратили підстави для подальшого перебування та ухиляються від виїзду з України [5].

Проблема неврегульованої міграції залишається актуальною, оскільки впливає на безпеку держави, її міжнародні відносини та загострилася в умовах широкомасштабної військової агресії, розпочатої 24 лютого 2022 р. Російською Федерацією проти України, відсутності можливості здійснення контролю на значній ділянці державного кордону.

Високий рівень нелегальної міграції є доволі розповсюдженою проблемою, тому що вона викликає негативні наслідки та створює проблеми для держави і суспільства. Щороку проблеми нелегальної міграції продовжують зростати.

Згідно статистичних даних Державної міграційної служби України за 2020 рік територіальними було виявлено 4197 нелегальних мігрантів, із них: чоловіків – 3143 осіб і 1054 тис. жінок, а у 2021 році – 8308 таких осіб (чоловіків – 6428 і 1880 жінок).

Починаючи з 2022 року спостерігалася тенденція до постійного скорочення числа нелегальних мігрантів, затриманих на кордоні, а також виявлених в державі. У 2022 році виявлено 5,1 тис. нелегальних мігрантів, а в 2023 році уже – 3,4 тис. таких осіб. За 9 місяців 2024 року – 2.3 тис. осіб.(9 міс. 2023р. – 2,4 тис. осіб) [6].

У сфері запобігання нелегальній міграції необхідно ефективно використовувати систему видачі віз та можливості консульських установ для управління міграцією. Візовий режим є одним із заходів контролю і спрямований на сприяння законній міграції та протидії нелегальній міграції, забезпечення національної безпеки в Україні.

Доцільно запровадити також належний механізм амністії нелегальних мігрантів, які перебувають в Україні з порушенням законодавства. Це дає їм можливість отримати законний статус. Світовий досвід у сфері міграції розглядає міграційну амністію як дієвий інструмент міграційної політики.

Джерела.

1. Конституція України: Прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст.141.
2. Про національну безпеку України: Закон України від 21 червня 2018 року № 2469-VIII. *Відомості Верховної Ради (ВВР)*. 2018. № 31. Ст.241.
3. Концепція державної міграційної політики. Схвалено Указом Президента України від 30 травня 2011 року № 622/2011:URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/622/2011>.
4. Стратегія державної міграційної політики на період до 2025 року. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 липня 2017 року № 482-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/482-2017-%D1%80#Text>.
5. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22 вересня 2011 року № 3773-VI: *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2012, № 19-20, ст.179.
6. Показники діяльності ДМС України за 2020 – 2024 роки. URL: <https://dmsu.gov.ua/diyalnist/statistichni-dani.html>.